

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 136:

Ministeren bedes klargøre, hvilken vejledning virksomheder kan få i miljøspørgsmål fra institutioner under miljøministeriet samt fra andre institutioner med særlig ekspertise på området. Der tænkes især på virksomhedsvejledning forud for etablering, udvidelse, nedlæggelse og investering i nødvendigt foreningsbegrænsende udstyr.

Svar:

Jeg har forelagt udvalgets spørgsmål for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende:

»I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, rådgiver miljøstyrelsen miljøministeren og andre myndigheder i spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelsen.

Institutionerne under miljøministeriet – f.eks. luftforureningslaboratoriet, ferskvandslaboratoriet, havforureningslaboratoriet, kemikaliekontrollen m.v., udøver generel undersøgelses- og udredningsvirksomhed, men er derudover miljøstyrelsen behjælpelig med behandling af konkrete sager.

I tilfælde, hvor disse institutioner har specialviden eller har specialapparat, der ikke findes på andre institutioner, jfr. nedenfor, er der mulighed for, at de pågældende institutioner kan være rådgivende i et vist omfang, også til amtskommuner og kommuner, i vanskelige sager.

Derimod vil det normalt ikke være muligt – hverken af kapacitetsmæssige grunde eller af principielle grunde – at institutionerne under miljøstyrelsen påtager sig egentlig konkret rådgivning for virksomheder, når henses til de problemer, det kan skabe for miljøstyrelsen, ved at styrelsens sagkyndige rådgivere har engageret sig på en virksomheds side i en sag, der ved klage senere indbringes for miljøstyrelsen.

Der findes imidlertid en lang række institutioner m.v., der vil kunne rådgive virksomheder. Her skal nævnes de i medfør af lov om teknologisk service af industriministeriet

godkendte teknologiske serviceinstitutter og en række institutter under Akademiet for de tekniske videnskaber. Man kan endvidere pege på de laboratorier, der er omfattet af den autorisationsordning, der administreres af Statens tekniske Prøvenævn.

Virksomheder, der påtænker at etablere sig eller udvide og at investere i foreningsbegrænsende udstyr, vil endvidere kunne få kvalificeret rådgivning fra rådgivende ingeniørfirmaer, hvoraf adskillige har specialviden inden for nærmere afgrænsede brancher, f.eks. korn- og foderstofvirksomhed.

Miljøstyrelsen har udgivet en række vejledninger, som kan benyttes frit såvel af de decentrale myndigheder som af rådgivende ingeniørfirmaer og de virksomheder, som er undergivet miljøbeskyttelseslovens bestemmelser.

Miljøstyrelsen vil naturligvis i det omfang, der rejses spørgsmål om disse vejledningers forståelse, besvare henvendelser herom, uanset om de kommer fra offentlige myndigheder eller private virksomheder.

Vejledningerne kan ved projektering af virksomheder give såvel virksomhederne som deres rådgivere indtryk af de miljøkrav, der kan forventes stillet til virksomhederne i forbindelse med en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.«

Til denne redegørelse for miljøstyrelsens muligheder for at yde vejledning til den enkelte virksomhed vil jeg gerne føje, at det er en af styrelsens vigtigste opgaver at rådgive andre myndigheder – herunder ikke mindst amtsråd og kommunalbestyrelser – i spørgsmål om miljøbeskyttelse. Miljøstyrelsen har en betydelig ekspertise, og den bør i videst muligt omfang komme de lokale miljømyndigheder til gode. Det sker da også i praksis gennem et stort antal daglige kontakter mellem lokale sagsbehandlere og miljøstyrelsen og ved, at miljøstyrelsens medarbejdere fungerer som lærere i en betydelig kursusvirksomhed. Jeg går endelig ud fra, at virksom-